

[Knud Kristensen.]

Landbrugsminister har givet, bede om, at denne Sag kommer til en kort Udvalgsbehandling, ogsaa for at faa det Spørgsmaal lidt nærmere klaret, som nu er rejst fra anden Side med Hensyn til selve Beregningen af Priserne. Da jeg første Gang havde Ordet, sagde jeg udtrykkeligt, at denne Beregning maatte staa for Administrationens Regning, og at da der var forhandlet med baade Forbruger- og Producentinteresser, vilde jeg gaa ud fra, at der ved Beregningen var taget Hensyn til begge Sider, at Beregningen derfor kunde godkendes fra begge Sider, hvorfor jeg ikke var i Stand til at kritisere. Det forekommer mig imidlertid, at der siden da er rejst Tvivl om denne Forudsætning, og at disse Tvivl ikke i tilstrækkelig Grad er blevet imødegaaet, saa ogsaa af den Grund vil jeg derfor meget ønske, at vi kan faa nedsat et Udvalg til en kort Behandling af Sagen. Hvis der derfor ikke fra anden Side ved Forhandlingernes Slutning stilles Forslag i saa Henseende, vil jeg tillade mig at gøre det.

Grønning: Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilsagn om at ville stille sig velvilligt over for Landbruget, naar Maksimalpriserne for indeværende Høstaar til sin Tid skal fastsættes. Jeg er ogsaa tilfreds med Ministerens Udtalelse om, at der nu snart vil blive frigivet 30 000—40 000 t Hvede til Opfodring. Man har under de sidste Maaneders Kornsituation oplevet det mærkelige og urimelige, at man ikke engang har kunnet opnaa Maksimalprisen paa Hvede. Dette skyldes jo udelukkende de Foranstaltninger, der i Offentlighedens Interesse har været truffet med Hensyn til Hveden, for at sikre Tilstedeværelsen af det fornødne Brødkorn her i Landet. Men en saadan Tilstand maa jo ogsaa have en Ende, og derfor er jeg glad ved, at man nu er naaet saa vidt med Hensyn til Beregningerne, at man kan frigive dette Kvantum Hvede, hvorefter man maa gaa ud fra, at Maksimalprisen for Hvede ogsaa kan opnaas i den kommende Tid.

Sluttelig vil jeg foreslaa, at Loven bliver tidsbegrænset, og at den faar Gyldighed til Udgangen af Juli Maaned dette Aar.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Da jeg forstaar, at man ønsker Forslaget behandlet i et Udvalg, kan jeg svare kort paa de Udtalelser, der er fremsat, siden jeg sidst havde Ordet.

Det ærede Medlem Hr. Prieme henstillede til mig at frafalde Bestemmelserne om

Efterbeskatning af Melet. Det, synes jeg, vilde være i høj Grad urigtigt, eftersom Lagrene er saa forskellige hos de forskellige Møllere og Bagere og Købmænd. Det ærede Medlem sagde saa, om jeg ikke, dersom jeg ikke kunde gaa med til det, kunde indsætte en Bestemmelse om, at den Afgift, som nu bliver betalt, naar Priserne engang gik ned, skulde tilbagebetales dem, der har betalt Afgiften. Det tror jeg dog vilde være helt forkert, for det er ikke sikkert, at de, der til den Tid ligger med store Lagre, just er de samme som dem, der nu har de store Lagre og maa betale Afgift. Saa det tror jeg slet ikke kan gaa.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen omtalte Priskontrolraadet. De Beregninger, som Priskontrolraadet har foretaget, og hvorpaa Lovforslaget bygger, maa jeg naturligvis gaa ud fra er rigtige. Priskontrolraadet er jo alsidigt sammensat, og jeg har derfor ment, at de forskellige Interesser, der er repræsenteret i Raadet, tilstrækkeligt kontrollerede hinanden. Men jeg har selvfølgelig ikke noget imod — dersom jeg kan faa Lov dertil af Priskontrolraadet — at give Udvalget disse Oplysninger. Jeg ved ikke — Priskontrolraadet sorterer jo ikke under mig —, hvorvidt man, af Hensyn til Erhvervslivet, har Lov til at give detaillerede Oplysninger, men jeg antager ikke, der er noget i Vejen for at gøre det i Udvalget. Man maa jo huske paa, Priskontrolraadet arbejder paa den Maade, at det faar Oplysninger fra enkelte Firmaer, som formentlig ikke ønsker, at Konkurrenter o. lign. skal gøres bekendt med disse Oplysninger. Men jeg antager, som sagt, ikke, der er noget i Vejen for at give saadanne Oplysninger i Udvalget.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil jeg gerne sige, at det er slet ikke min Mening, at Spørgsmaalet om Ombytningskorn skal udsættes, slet ikke. Jeg sagde udtrykkeligt før, at jeg vil søge at faa det løst i Forbindelse med Udligningsloven, som vi begyndte med i Efteraaret, fordi jeg meget vel ser, at det let kan medføre, at Interessen for Dyrkning af Brødkorn bliver mindre, dersom man ikke kan faa den samme Pris for Brødkorn, som man maa betale for Foderkorn. Jeg tror ikke, man kan løse Spørgsmaalet paa anden Maade i Aar. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt, heller ikke over for Landmændene, hvis man løser det paa anden Maade, men jeg er enig i, at man maa se at faa det løst saa hurtigt som muligt.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Frigivelse af Hvede, sagde det ærede Medlem, at